



A panaszokat elutasították

Az NB I osztályú labdarúgó-bajnokság utolsó fordulójában lejátszott Volán SC—Budapesti Honvéd, valamint DVTK—Nyíregyháza mérkőzések ügyében az MLSZ elnöksége — 1984. június 7-én megtartott rendkívüli ülésén — mind a négy csapatot elmarasztaló döntést hozott.

Az MLSZ döntése ellen az érintett sportegyesületek vezetése panasszal fordult az OTSH elnökhöz. A panaszokban eltérő indokokkal ugyan, de lényegében az MLSZ elnökségének eljárását kifogásolták, és jogkövét vitatták, ugyanakkor a döntést megalapozatlannak, a hozott intézkedéseket pedig aránytalanul súlyosnak találták. Ezért azok megváltoztatását — enyhítését, illetőleg törlését — kérték.

A beadványban foglaltakat az OTSH elnöke kivizsgálta, ennek során az érintett sportegyesületek képviselőit, valamint az MLSZ vezetőit személyesen is meghallgatta.

A vizsgálat alapján megállapítást nyert, hogy — az MLSZ elnöksége a döntés meghozatalakor a labdarúgó-bajnokság 1983–84. évi versenykiírásában meghatározottak szerint, jogszerűen járt el, az eljárás lefolytatása és az intézkedés meghozatala hatáskörébe tartozott;

— a rendelkezésre álló adatok, dokumentumok és ismeretek kellő bizonyítékot szolgáltatnak annak megállapítására, hogy a csapatok mindkét mérkőzésen sportszerűtlen, komolytalan játszékot mutattak, amelyet alapvetően a Volán SC-nek és a Nyíregyházának a bajnokság végső sorrendjének alakulására vonatkozó érdeke motivált;

— a hozott intézkedések az elkövetett cselekmények, a labdarúgás érdekeinek okozott sérelemmel arányban állnak.

A vizsgálat megállapította, hogy az egyes csapatokat érintő intézkedések formáinak és mértékének meghatározásánál az MLSZ helyesen vette figyelembe a sportegyesületek eltérő helyzetét, a sportszerűtlen, komolytalan játék kialakulásában való közreműködésüket, valamint az egész bajnokságban tanúsított magatartásukat, a magyar labdarúgás érdekében kifejtett tevékenységüket.

Mindezek alapján az OTSH elnöke az MLSZ elnökségének intézkedéseit — melyek szerint a Budapesti Honvéd SE 1983–84. évi eredményéből öt bajnoki pontot levont és a bajnoki címért járó 500 000 forintos kiesettnek nyilvánította, a DVTK és a Nyíregyháza csapatát az 1984–85. évi bajnokságra kihatóan négy büntetőpont levonásával sújtotta, mindkét mérkőzés eredményét megsemmisítette — helybenhagyólag tudomásul vette, egyúttal a sportegyesületek az új eljárás lefolytatására és az intézkedések enyhítésére vonatkozó kérelmét elutasította.

A konkrét ügyekkel, valamint az NB I és II osztályban a bajnokság egyes fordulóiban tapasztalt kedvezőtlen jelenségekkel kapcsolatban az OTSH elnöke felhívta az MLSZ elnökséget, hogy továbbra is kellő szigorral járjon el azokkal a játékosokkal, sportvezetőkkel és sportegyesületekkel szemben, akik illetőleg amelyek a labdarúgásban sportszerűtlen, meg nem engedett eszközök igénybevételevel maguknak vagy egyesületüknek jogtalan előnyöket igyekeztek szerezni. Kötelezte az MLSZ elnökséget arra is, hogy a még vizsgálat alatt álló ügyekben a szükséges intézkedéseket tegye meg.

Önként távozott?

Szárnal a hír, miszerint Fellegvári Zoltán, a DÉLÉP SC férfi kézilabdacsapatának vezető edzője, családi okokra hivatkozva, szerződése felbontását kérte. Gondja, baja mindenkinek adódhat, így aztán — gondolhatja az ember — nincs abban semmi különös, ha az otthonától távol élő végleg hazavágyik. Igen ám, csak hogy edzőről van szó, ezért az indok igazában van miért kételkedni. Mégpedig azért, mert ha szemügyre vesszük a tavaszi forduló utáni helyzetet rögzítő táblázatot — az építőkötőt pontjukkal az utolsó előtti helyen állnak — azonnal kiviláglik, jóval többről van szó, mint egyszerű „honvágyról”.

És ahogyan ilyenkor lenni szokott, az elfogott vélemények áradata — pro és kontra — szaggatja a jó izlés gátjait, találgatásokban, magyarázatokban és magyarázkodásokban nincs hiány. Hogy valójában mi rejlik az igen szokványosnak tűnő, újságban megjelent hír mögött, a nyilatkozni leginkább jogosultaktól, Fellegvári Zoltántól és „munkaadójától”, Kopasz András szakosztályvezetőtől igyekeztem megtudni.

— Valóban a család szóltotta haza Békéscsabára? — fordulok az edzőhöz.

A hallottak után, s bizonyára nem először, homlokára csúsznak szemöldökei.

— Gyorsan tisztázzunk valamit! Családi okokra sehol, semmikor nem hivatkoztam, kíváncsi vagyok, ki találta ki ezt a képtelenséget — tiltakozott a sérelmes, félreértést kiváltható indíték ellen.

— Mi is szeretnénk tudni, a Népsport honnan vette információját, mert a klub, a szakosztály ilyesmit nem közzétett senkinek — szabadkozott Kopasz András.

Miközben ezeket mondja, táskájából előveszi a Fellegvári Zoltán által írt felmondólevelét fénymásolatát.

— Tessék elolvasni — tolja elő a „bizonyítékot”, amiben az áll, hogy az edző kéri szerződése felbontását, a csapat későbbi sikeresebb szereplése érdekében.

— Elmondanád, miért határozott így?

Az egyik cigarettáról a másikra gyújtó szakember nagyot szippant a füstörcsóból, mielőtt mondókájába kezdene.

— Szívesen, annál is inkább, mert eddig ezt senki nem kérdezte, azt hajtogatták, megértik (?), hogy haza akarok menni.

— Szavaiából ítélve nem erről van szó — vetem közbe.

— Nem bizony. A szakosztályvezetővel olyan nyira megromlott munkakapcsolatunk, hogy lehetetlenne vált tovább, zavartalan ténykedésem. Tulajdonképpen tavaly nyáron kezdődött az edzőtáborban, pedig akkor még ment a „szeker”. Felelősségre vont mások véleménye alapján, anélkül, hogy megbeszéltük volna, mit miért csinálunk, „szakmai” értékelésbe bocsátkozott. Sajnos, akkor nem tulajdonítottam különösebb jelentőséget ezeknek az akcióknak. Februárban viszont odáig fajult a dolog, hogy kénytelen voltam megkérdezni, egyáltalán bíznak-e bennem, munkámban. Ha igen, hagyjanak dolgozni. Talán, ha két hétig tartott a nyugalmi állapot, utána folytatódott a piszkálódás.

Az eddig csak mosolygó Kopasz András hirtelen felbeszakitja az edző feltárolt gondolatát.

Ezek általánosságok, volt olyan, hogy elmondtam véleményemet, de szakmai dolgokba nem szóltam bele. — Ennél még több is történt — így Fellegvári Zoltán. — Amikor átvettem a csapatot, megegyeztünk, a játékosok óhajukkal, sóhajukkal először engem köte-

lesek megkeresni, s ha én úgy látom, kérésük vagy panaszuk megalapozott, továbbíthatják a szakosztályvezetőhöz. Ameddig ezen az úton jártunk, nem volt különösebb baj. Utána annál több. A játékosok megtalálták a módját, hogy bejussanak Bandihoz, vitték a hirt, és ami szomorú, meghallgatásra találtak a valóságot jócskán eltúlzó véleményükkel. Korábban ilyesmire szó sem lehetett. Most aztán már azon sem csodálkoztam, hogy kézilabdásaimtól olyan hangok is hallatszottak, ki az edző, Kopasz András, vagy én? Ilyen légkörben aligha lehet komolyan dolgozni.

— Azért azt se feledjük, az edző humanitása is jelentős mértékben besegített a mostani helyzet kialakulásába — veszi át a szót a szakosztály vezetője. — Tény, bár nem tudom helyesen cselekedtem-e, büntetnem anélkül, hogy megbeszéltém volna Zolival. Úgy láttam, nem követel kellő szigorral, és egy másik, szintén lényeges dolog, nem élvezte mindenki a bizalmát, fiatalokat nem épített a csapatba.

Cigarettafüstök tornyosulnak az edző előtt a hamutálban, de — mintegy türelmet erőltetve magára — rágyújtott a következőre is.

— Igen, a büntetések — mondja halkán, inkább csak magának. — Kérdem, ugyanazért a vétségért lehet-e, szabad-e kétszer büntetni? Amikor ide jöttem, keményen éltem e fegyelmezési eszközzel, de csak addig, amíg szükségét láttam. Azt nem mondja András, hogy akit fegyelmeztetés miatt elküldtem az edzőről, ő visszaküldte! Hallgatott a „súgásokra”, így aztán bizonyos dolgokban túl meszsze ment. Szakmai kérdésekben felelősségre vont, akarva, akaratlanul mindent megtett azért, hogy elbizonytalanodjak. Ezt, a közünk támadt nézeteltéréseket a játékosok alaposan kihasználták. A fiatalokról csak annyit, van köztük sokra hivatott tehetség, de jelenleg még egyikük sem éri el a kívánt szintet.

— Tudomásom szerint igen sértő kijelentést is megkockáztatott a szakosztályvezető, amiben kételkedtem. Most mégis megkérdem, valóban mondta, hogy az edző szakmailag egy nulla?

Kezeibe temeti arcát Kopasz András, majd megrázza magát, kérdéssel felel a kérdésemre.

Hát ezt is tudja? Meggondolatlan, felelőtlenség volt főlem, nem lett volna szabad ilyet mondanom. Ma már belátom, a játékosok kijátszottak bennünket egymással szemben. Amikor nekem panaszkodtak, Zolit áztatták, és fordítva. A történetek ellenére, és ezt nemcsak itt, és most mondom, bíztam edzőnk munkájában!

— Beszélgetésünk, ami szolgált néhány tanulsággal, itt véget ért. Mindenekelőtt választ adott arra, miért távozott idő előtt „önként” az az edző, akit Szegedre jötték és utána is — az utóbbi egy-két hónapot leszámítva — nagy megbecsülés és elismerés övezett. De bizonyosodott az is, milyen romboló az önkényeskedés, amivel látványosan ki lehet húzni egy edző alól a biztonságot (?) adó szőnyeget. Lehetőség adva ezzel a játékosoknak, hogy szemrebbenés nélkül állítsák, ők az égvilágon semmiben nem hibásak, csupán azt csinálták, amit a vezetők megengedtek nekik...

Tipikus esete ez annak, amikor a farka csóválja a kutyát, pedig fordítva természetesen.

Azt akartam, kértem, ne menjen el. Öszintén sajnálom a történeteket.

— Mostani tapasztalataik szerint a kenyértörés jelenthet csak megoldást?

Ös-zenezne! Mielőtt válasszolnának, tekintetükön látszik, szívesen vessik, ha a másik kezdi előbb a véleménynyilvánítást.

Fellegvári Zoltán törli meg a csend.

Nem vagyok tévedhetetlen, hibáztam én is. A legnagyobbat abban, hogy engedtem beleszólni a szakmai munkámba. No meg abban is, hogy túlértelmeztem a játékosokat. Önértükre építettem, amit szíldának hittem. Többségükben más-honnan elküldött kézilabdások voltak. Lehetőséget kaptak, hogy bizonyítsák, igenis megfelelnek az NB I követelményeinek. Nem rosszabbak, nem kisebb képességűek, mint vetélytársaik. Egy évig vitte őket a lendület, villogtak, utána pedig „leültek”, önelgüllté váltak. Minden más érdekelté őket, az egyéni egzisztencia megteremtéséért fáradoztak, s mindaz, ami ezt lehetővé tette számukra, a kézilabdázás sokadrangú szerepet kapott életükben. Amikor munkához láttam, azt mondták, ez a gárda — korát tekintve — négy évig gond nélkül marad az NB I-ben. Az előbb említetteket, sajnos, kihagytam számításaimból. A bentmaradásra még így is van esély, de a történetek után én képtelen lennék hittel dolgozni ezzel a társasággal!

A szakosztály vezetője, az edző szavait hallgatva, sűrűn bólogatott.

Zoli távozásával kapcsolatban már elmondtam nézetemet — utalt korábbi véleményére. — Egyet viszont nem értek. Azt hiszik a játékosok, hogy ilyen áron is szükségünk van NB I-es csapatra? Nagyon tévednek! A történetek után odáig jutottam, már magamban sem bízok, magamnak sem hiszek!

Beszélgetésünk, ami szolgált néhány tanulsággal, itt véget ért. Mindenekelőtt választ adott arra, miért távozott idő előtt „önként” az az edző, akit Szegedre jötték és utána is — az utóbbi egy-két hónapot leszámítva — nagy megbecsülés és elismerés övezett. De bizonyosodott az is, milyen romboló az önkényeskedés, amivel látványosan ki lehet húzni egy edző alól a biztonságot (?) adó szőnyeget. Lehetőség adva ezzel a játékosoknak, hogy szemrebbenés nélkül állítsák, ők az égvilágon semmiben nem hibásak, csupán azt csinálták, amit a vezetők megengedtek nekik...

Tipikus esete ez annak, amikor a farka csóválja a kutyát, pedig fordítva természetesen.

Gyűrű Ernő

Új szabályok a kosárlabdában

Münchenben befejeződött a Nemzetközi Kosárlabda Szövetség (FIBA) kongresszusán a francia Robert Busnelt a FIBA elnökevé választották. A 69 éves sportvezető a fülöp-szigeteki Gonzalo Puyat helyébe lép. A kongresszus régi hagyománnyal szakított, amikor a 43 tagú központi bizottságába két nőt is beválasztott, az amerikai Lea Plaskit és a kubai Marcia Salast.

Nyolcvankét ország 183 delegátusa új szabályokat is elfogadott, amelyek idén október 1-én lépnek életbe. A legérdekesebb újítás, hogy a 6,25 méteres vonalon túlról 30 mp-es szabályt,

dobott kosarak ezentúl két helyett három pontot érnek. A továbbiakban engedélyezik, hogy a nemzeti válogatottak mezükön hirdetések viseljenek, de a betűk nem lehetnek nagyobbak, mint az országjelölés. A játék gyorsítását szolgálja egy másik szabálymódosítás: amennyiben egy csapat támadása közben az oldalvonalon túlra jut a labda, a korábbiaktól eltérően nem kezdődik újra a 30 másodperces támadóidő számlálása, azaz az órák nem állítják meg. Természetesen ez a változtatás nem a kosárlabda tiszta játékidejét érinti, csupán a 30 mp-es szabályt.

Ma reggel

Sziksós futás '84

A Kiskundorozsmai HODGEP SE ma, vasárnap reggel 8 órától Sziksós futás '84 elnevezéssel tömegsportversenyt rendez. Az 5600 méteres távot a HODGEP dorozsmai gyáregységétől a Sziksós-fürdő főbejáratáig és onnan vissza kell majd teljesíteni. Az egyesület a résztvevőknek öltözési és fürdési lehetőséget biztosít. Gyülekezés az említett időpontban a gyáregység főbejáratánál.

Temesvári újabb győzelme

Wimbledonban a nemzetközi teniszbajnokságon szombaton Temesvári Andreea a női egyes harmadik fordulójában 6:2, 6:2 arányban győzött az ausztrál Susan Leo ellen.

Verebes — marad

Június 30-án, szombaton lejárt Verebes József szerződése a Rába ETO labdarúgó-szakosztályánál, ahol eddig három évet töltött el. A győri csapattal kétszer bajnokságot nyert, és egyszer pedig a második helyet megszerzett sikeredző nem búcsúzik a Rába partjától: újabb, két évre szóló szerződést írt alá. Korábban elterjedtek olyan hírek, hogy Verebes József nem hosszabbít, hanem külföldre, vagy más hazai klubhoz szerződik. Ezek a „jóslatok” tehát nem bizonyultak igaznak.

A Rába ETO szakvezetése nagy erőfeszítések teszt a csapat megerősítéséért. Több játékos aláírta már az igazolási lapot Győrbe, egyebek között Kardos József is, az Újpesti Dózsa válogatott hátvédje; az igazolások azonban csak a következő hetekben válnak véglegessé.

Természetjárók találkozója Szegeden

Pénteken este ünnepélyes keretek között került sor a MEDOSZ Természetbarátok X. Országos Találkozójának megnyitójára. A már nagy hagyományokkal rendelkező esemény szép számmal mozgatta meg az újra sportolni vágyókat, biztosítva megint a kitűnő hét végi kikapcsolódást a természet kedvelőinek. A találkozót Kovács Lajos, a MEDOSZ Csongrád megyei titkára nyitotta meg. Elmondta, a rendezők — MEDOSZ Központi Vezetőség Sportbizottsága, a MEDOSZ Csongrád megyei Bizottság Sportbizottsága és az MTSH Csongrád megyei Természetbarát Szakszövetsége — célja, hogy biztosítsák a dolgozók aktív kikapcsolódását, megismertessék Csongrád megyét, illetve Szeged város nevezetességeit, szépségeit. A titkárhangoztatta, hogy olcsóbb egy ország sportolását, testedzési lehetőségét megszervezni, mint a gyógyítását finanszírozni. És az sem le-

Sakk

Győzött a szovjet válogatott

Pénteken késő este Londonban befejeződött a hatnapos Szovjetunió—Világválogatott sakkmérkőzés, amely a nemzetközi szövetség, a FIDE égisze alatt zajlott le. A nagy érdeklődéssel kísért összecsapást, mint az első ehhez hasonló találkozót, a világbajnoki címet védő Anatolij Karpov és a VB-elsőesre pályázó Gari Kaszparov vezette Szovjetunió nyerte, 21:19-re. Annak ellenére, hogy a négyfordulós mérkőzéssorozat utolsó állomásán, a tíz nemzet kiválóságait felvonultató világválogatott nyert 5,5:4,5-re. Mint ismeretes, az ezt megelőző három forduló közül az első 5:5-ös döntetlennel zárult, a második 6:4-re, a harmadikat 5,5:4,5-re nyerte a kitűnő szovjet együttes.

Három eredmény, amelyről csak szombatra virradóra számoltak be a hírigyőrök: Tal—Chandler (brit) döntetlen, Szokolov—Torre (fülöp-szigeteki) 0:1, Romanyisin—Miles (brit) 0:1.

A végeredmény: Szovjetunió—Világválogatott 21:19.

Három eredmény, amelyről csak szombatra virradóra számoltak be a hírigyőrök: Tal—Chandler (brit) döntetlen, Szokolov—Torre (fülöp-szigeteki) 0:1, Romanyisin—Miles (brit) 0:1.

A végeredmény: Szovjetunió—Világválogatott 21:19.

Úszó-tanfolyam

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola sportköre július 2-tól, július 16-tól és július 30-tól kéthetes úszó-tanfolyamokat indít 5–15 éves gyerekeknek. A részvételi díj személyenként 250 forint, a foglalkozásokat a partfürdő medencéiben tartják. Jelentkezni lehet a főiskolán és a partfürdő főbejáratánál a turnusok első napján reggel fél 8-kor és 9 órakor.